

ECONOMY

Aviation hub to be 'engine for growth'

POST REPORTERS

A Thammasat University academic is backing the government's aviation hub plan, citing ideal geography, strong infrastructure and economic potential to link the East and West.

Assoc Prof Teera Chiasiripongkul, from the Faculty of Engineering, said the policy — which aims to establish Thailand as a central node for both passenger transfers and air cargo — could enhance the country's competitiveness and generate substantial long-term economic benefits.

He urged the government under Prime Minister Anutin Charnvirakul to take the plan seriously, saying it could help strengthen other key sectors such as tourism, logistics and international trade, as well as spurring foreign investment.

"Thailand already has strong fundamentals and a strategic location that allows it to serve as a gateway linking the East and West," he said. "If the aviation hub project is driven forward in earnest, it could become a powerful engine for economic growth and bring enormous revenue into the country."

He stated that one of the major challenges in establishing Thailand as an aviation hub is attracting international

airlines to base their operations and park their aircraft at Thai airports.

The deciding factor, he said, often lies in the efficiency and quality of ground services, which can determine whether airlines choose Thailand over other regional competitors.

"Ground services cover everything from passenger check-in, baggage handling, and security screening to terminal management and boarding operations," he said. "Every minute saved adds value — both for airlines and passengers — so speed, efficiency and seamless coordination are critical."

Thailand must also enhance its passenger experience and cargo handling systems to meet global standards, he said, adding airports should offer facilities to allow passengers to spend their waiting time comfortably and productively, while cargo operations, both inbound and outbound, must be upgraded to ensure maximum convenience and efficiency.

He said success will depend on strong public-private collaboration and regulatory reform.

The government, he said, should revise key laws and regulations that currently hinder private sector participation and investment in aviation-related businesses.

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 478

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 17 - พุธที่ 23 ตุลาคม 2568

ปีที่: 45 ฉบับที่: 2357 หน้า: 82(กลาง)

Col.Inch: 86.84 Ad Value: 41,509.52 PRValue (x3): 124,528.56

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: Agora: อนาคตของ THACCA และ OFOS

Agora

กฤตภาศ ศักดิ์ชูวานนท์

วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
www.facebook.com/bintokrit

อนาคตของ THACCA และ OFOS

บรรดาทนายความมากมายของรัฐบาลเพื่อไทยนั้น THACCA และ OFOS คู่คอนแทกแนชตัวว่าเป็นหนึ่งในหลายนโยบายของรัฐบาลเก่าที่หน้าจะถึงกาลอวสานหลังการเปลี่ยนผ่านอำนาจไปสู่รัฐบาลใหม่

ทิศทางการยุติโครงการ Soft Power ทั้งหมดของรัฐบาลเดิมนั้นมีเสียงสนับสนุนอยู่บ้างจากคนที่ไม่เห็นค่า โดยยกเหตุผลขึ้นมามากหลายประการ

บ้างก็ว่าสิ้นเปลืองงบประมาณมหาศาลให้ละลายไปกับสิ่งที่จับต้องมองเห็นไม่ได้หรือเห็นได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นว่า "ตำนานพริกละลายแม่น้ำ"

บ้างก็ว่าเป็นโครงการไร้ประโยชน์ที่มุ่งผลฉาบประมาณไปสู่คนที่เกี่ยวข้อง เสียมากกว่าเป็นการพัฒนาประเทศชาติจริงๆ

บ้างก็ว่าเป็นการนำแนวคิดเรื่อง Soft Power ของ Joseph Nye มากำหนดนิยามใหม่ตามอำเภอใจโดยไม่ตรงกับทฤษฎีดั้งเดิม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ข้อโจมตีในทางลบเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นเพียงการอาศัยความรู้สึกล้วนตัวที่หัดคิดขึ้นชั่วคราวได้

หลายกรณีดูเหมือนการตำหนิไปก่อนเนื่องจากอคติทางการเมือง จากการมองว่าเป็นนโยบายของใครหรือพรรคใด แทนที่จะพิจารณาเนื้อหาและเจตนาของนโยบาย และนำไปสู่การพิพากษาช่วงหน้าโดยไม่ได้ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนโยบายอย่างจริงจัง ซึ่งท้ายที่สุดทำให้เกิดการดูหมิ่นดูแคลนนโยบาย กระทั่งเสียชื่อเสียงอยู่เบื้องหน้าทั้งๆ ที่เห็นนโยบายซึ่งก้าวหน้าและดูมีอนาคตที่สุดของรัฐบาล ไม่ว่าจะนับในด้านปริมาณหรือคุณภาพก็ตาม

ส่วนการหยิบยกแนวคิด Soft Power ดั้งเดิมของ Joseph Nye มาปรับเปลี่ยนเพื่อประยุกต์ใช้ในทางเศรษฐกิจนั้นก็ไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตายอะไร

เนื่องจากผู้รับผิดชอบนโยบายอย่างเช่น "หมอลีเดีย" นพ.สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ก็ได้อธิบายแก้ต่างว่าแนวคิดนี้เป็นทฤษฎีที่มีมานานแล้ว ดังนั้น จึงมีพลวัตที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปไกลจากจุดตั้งต้น จนไม่สามารถติดตรึงอยู่กับความหมายแรกเริ่มได้

ซึ่งผมเองเห็นว่าปัญหาที่นำความยุ่งยากมาสู่วิชาการอยู่บ้างก็จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางรัฐศาสตร์สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ แต่ไม่ใช่ปัญหาที่ประชาชนทั่วไปสนใจนัก

(ผู้สนใจสามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในบทความของผมที่เขียนไว้ตั้งแต่เมื่อปีที่แล้วชื่อว่า "ความรุ่งเรืองของฟัดเฟาเวอร์ ตามนโยบาย OFOS ของพรรคเพื่อไทยและกระทรวงวัฒนธรรม" ทางลิงก์ https://www.matichon.co.th/weekly/column/article_712980)

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของนโยบายต้องทำความเข้าใจเสียก่อนว่า THACCA กับ OFOS ซึ่งมักถูกพูดไปพร้อมๆ กันนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไร

OFOS เป็นแนวนโยบาย ซึ่งย่อมาจากคำเต็มว่า One Family One Soft Power หรือหนึ่งครอบครัว หนึ่งซอฟต์แวร์ มีลักษณะเป็นการสร้างและพัฒนาศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้กับประชาชนไทยในระดับครัวเรือน ดังนั้น จึงประกอบไปด้วยโครงการต่างๆ เป็นจำนวนมาก แยกไปตามเศรษฐกิจสร้างสรรค์อันมีลักษณะเฉพาะด้าน รวมทั้งสิ้น 11 สาขา ได้แก่ หนังสือ อาหาร เทศกาล ท่องเที่ยว กีฬา ศิลปะ การออกแบบ แฟชั่น ดนตรี ภาพยนตร์ ละคร ซีรีส์ และเกม บางส่วนเป็นหลักสูตรต่างๆ ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ ซึ่งใครๆ ก็สามารถไปสมัครเรียนเพิ่มพูนความรู้ก็ได้

มติชน สุดสัปดาห์

Maticchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 478

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 17 - พุธสัปดาห์ 23 ตุลาคม 2568

ปีที่: 45

ฉบับที่: 2357

หน้า: 82(กลาง)

Col.Inch: 86.84 Ad Value: 41,509.52 PRValue (x3): 124,528.56

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: Agora: อนาคตของ THACCA และ OFOS

(ดูรายละเอียดได้ที่ลิงก์ <https://ofos.thacca.go.th/course/Favorite/1>)
ในขณะที่ THACCA ย่อมาจาก Thailand Creative Content Agency มีลักษณะเป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนให้เกิดระบบนิเวศที่เอื้อต่อการสร้างและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งยังมีหน้าที่สำคัญในการออกแบบและผลักดันกฎหมายอันเป็นรากฐานของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทั้งหมดในประเทศ เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (พ.ร.บ. THACCA), พระราชบัญญัติภาพยนตร์ฉบับใหม่ เป็นต้น
สรุปก็คือ OFOS เป็นนโยบาย ส่วน THACCA ก็คือองค์กรขับเคลื่อนนโยบายนั่นเอง

การที่ OFOS มุ่งเน้นสร้างคน ในขณะที่ THACCA มุ่งเน้นสร้างงานเพื่อมารองรับคนอีกที จึงทำให้ทั้งสองคำนี้มักถูกพูดถึงไปพร้อมกัน เพราะมีความสัมพันธ์รับไม่ส่งต่อกันมา ความสำเร็จหรือล้มเหลวของอันหนึ่งก็ส่งผลมาถึงอีกอันหนึ่งไปโดยปริยาย

นอกจากความสอดคล้องกันดังกล่าวแล้ว ทั้งสองส่วนนี้ยังมีรากฐานและกระบวนการที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดีจากบุคลากรในแวดวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเนื่องจากเริ่มต้นด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ซอฟต์แวร์แห่งชาติ และคณะกรรมการพัฒนาซอฟต์แวร์แห่งชาติ มาทำหน้าที่บริหารนโยบายในภาพใหญ่

ก่อนย่อลงมาเป็นคนละคณะกรรมการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมในแต่ละแขนงจำนวน 14 คณะ แยกออกไปตามความชำนาญเฉพาะทาง โดยแตกกลุ่มย่อยให้ละเอียดขึ้น แล้วทำงานตามความถนัด

เช่น แยกศิลปะการแสดง เวลเนส ออกมาต่างหาก แยกละคร ซีรีส์ ออกจากภาพยนตร์ สารคดี แอนิเมชั่น โดยรวบรวมบุคลากรผู้คร่ำหวอดอยู่ในแวดวงของตนให้เข้ามากระดมสมองรับช่วงการพัฒนาโครงการต่างๆ ไปด้วยตัวเอง

ด้วยเหตุนี้การขับเคลื่อนนโยบายในภาพเล็กจึงเป็นการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในระดับล่าง ด้วยมุมมองของคนที่ทำงานตัวจริงซึ่งจึงมีประสบการณ์และได้รับการยอมรับในวงการนั้นๆ

แทนที่จะเป็นการคิดเอง เออเอง จากผู้มีอำนาจข้างบน แล้วสั่งการลงมาให้คนข้างล่างทำ แบบเดิมที่มักเห็นกันในระบบราชการ

การออกแบบโครงสร้างการทำงานให้คนในวงการต่างๆ ลงมือออกแบบและขับเคลื่อนด้วยตนเองจึงทำให้หลังจากเริ่ม kick off มาได้ 1-2 ปีก็เริ่มปรากฏผลเป็นรูปเป็นร่าง โดยที่ประชาชนทั่วไปแทบไม่สังเกตเห็นก็อาจไม่รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นเนื่องจากแต่ละโครงการมีชื่อเรียกของตัวเองด้วยฝีมือของคณะทำงานของตัวเอง และมักจะเป็นความร่วมมือกับองค์กรหรือภาคส่วนต่างๆ ที่ THACCA เข้าไปสนับสนุน แต่หากเป็นบุคคลที่สนใจและติดตามความเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิดก็จะมองเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ไม่ยาก

ยกตัวอย่างเช่น โครงการสนับสนุนและขยายโอกาสการฉายภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ขนาดเล็กหรือ Micro Cinema ที่จับมือกับสมาคมส่งเสริมวัฒนธรรม

ภาพยนตร์และกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ในการสนับสนุนให้เกิดพื้นที่ฉายภาพยนตร์นำร่องปีแรก จำนวน 5 แห่งใน 5 ภูมิภาคสำหรับการเริ่มต้นแบบ ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงราย ขอนแก่น ตรัง และจันทบุรี ตามลิงก์

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=122258573978197611&set=a.122110040444197611>

หรืออย่างเช่นการกลับมาอีกครั้งในรอบ 16 ปีของเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพฯทศวรรษ 2568 หรือ BKKIFF 2025 (Bangkok International Film Festival 2025) ระหว่างวันที่ 27 กันยายน-15 ตุลาคม 2568 ในกรุงเทพฯ (ดูรายละเอียดได้ที่ <https://bkkiff.co/>)

และตามภูมิภาค เช่น งานเทศกาลภาพยนตร์แฟนตาซิกนานาชาติเชียงใหม่ ครั้งที่ 1 หรือ CIFAN 2025 (Chiang Mai International Fantastic Film Festival 2025) ระหว่างวันที่ 20-27 กันยายน 2568 ที่เชียงใหม่ เป็นต้น

(ดูรายละเอียดได้ที่ <https://cifanfest.com/>)

ที่ สำคัญคือมีการพัฒนาคนในระดับฐานราก เช่น โครงการ OFOS NEXT FRAME ซึ่งจัดมาแล้ว 2 รุ่นในปี 2567 และ 2568 เฉพาะรุ่นที่ 2 อย่างเดียวก็มีจำนวนถึง 15 ค่ายกระจายไปใน 10 จังหวัดทั่วประเทศ มีนักเรียนและนักศึกษาเข้าอบรมมากกว่าพันคน ผลิตรายการสั้นในประเภทต่างๆ ออกมาจำนวน 152 เรื่อง แต่ละเรื่องมีคุณภาพสูงน่าประทับใจ นับว่าเป็นโอกาสทองของเยาวชนที่ทำได้ยากยิ่ง (ผู้สนใจสามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในบทความของผมเรื่อง "OFOS NEXTFRAME 13 ศึกษาปรัชญาผ่านการทดลองทำหนัง VS ศึกษาการทำหนังผ่านการทำหนังทดลอง" ทาง https://www.maticchon.co.th/weekly/column/article_860412 และที่โพสต์ <https://www.facebook.com/share/p/19uXYyVjZh/>)

แน่นอนว่าเมื่อได้ก็ตามที่มีนโยบายใหม่และโครงการใหม่เกิดขึ้นในปริมาณมากย่อมส่งผลเสียต่อการดำเนินงานผิดพลาด ตลอดจนเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมามากมายไม่ว่าจะเป็นการเอื้อประโยชน์แก่พวกพ้อง การทุจริตคอร์รัปชัน การรั่วไหลของการใช้จ่ายงบประมาณ หรือปัญหาอื่นใดก็ตาม แต่สิ่งที่ควรทำต่อไปก็คือการตรวจสอบอย่างเข้มงวดและเที่ยงธรรมให้เกิดความโปร่งใสมากที่สุด ไม่ใช่ยกเลิกลูกสิ่งทุกอย่าง

ท้ายที่สุดนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าประเทศของเราจะสามารถมีนโยบายที่ดี องค์กรที่ดี และโครงการที่ดีออกมาอย่างต่อเนื่องได้ไม่ว่าจะมาจากรัฐบาลใดหรือพรรคใดก็ตาม โดยทานทนต่อความผันผวนเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สามารถสานต่อรากฐานที่วางเอาไว้โดยไม่ต้องพะวงกับขั้วอำนาจ และไม่ต้องเสียใจว่าใครเป็นผู้ริเริ่มตั้งต้น

หรืออย่างน้อยการปรับเปลี่ยนที่เรียกไปบ้างก็ยังพอยอมรับได้ การเปลืองเงินเล็กน้อยย้อมดึกว่าทุบทิ้งไปเสียเฉยๆ ให้เหลือทางเดินไปสู่อนาคตเอาไว้ โดยไม่ต้องยุติทุกสิ่งทุกอย่างที่จุดล้าที่หนึ่งอยากก็เฝ้าตลอดเวลาหลายปี ●

เดลินิวส์

กรอบบ่าย

Daily News (Mid-Day)
Circulation: 350,000
Ad Rate: 1,800

Section: First Section/ช่องทางทำกิน-บทความ

วันที่: เสาร์ 18 ตุลาคม 2568

ปีที่: - ฉบับที่: 27764

หน้า: 12(ล่างขวา)

Col.Inch: 14.82 Ad Value: 26,676

PRValue (x3): 80,028

คลิป: 0:00

คอลัมน์: ถอดรหัสอาชีพ: หลักสูตรอบรม มธ. น่าสนใจ

หลักสูตรอบรม มธ. น่าสนใจ

อีกข่าวเสาร์นี้... มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) โดยสถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ ร่วมกับบริษัท บ้านชีเอส อารี จำกัด จะจัด อบรมหลักสูตร "TU ESG NEXT FOR SUSTAINABILITY LEADERSHIP" โดยมี ดร.วรวิทย์ ไชย

ศร เป็นผู้อำนวยการหลักสูตร ซึ่งทาง ศ.ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์ อธิการบดี มธ. ประธานที่ปรึกษาหลักสูตร เผยว่า หลักสูตรนี้เน้นสร้างผู้นำเพื่อความยั่งยืน จะมีการถ่ายทอดประสบการณ์จริงจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภาคธุรกิจ ภาครัฐ ภาคประชาสังคม รวมถึงเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลง พร้อมต่อการขับเคลื่อนองค์กรในยุคที่โลกซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว โดยหลักสูตรนี้รุ่นที่ 1 จะอบรมช่วง 20 พ.ย. 2568 ถึง 18 มี.ค. 2569 อบรมทุกวันพุธ เวลา 13.00-18.00 น. ที่โรงแรมอัสวีนิ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ ทั้งนี้ ผู้บริหารและบุคคลทั่วไปทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กรอิสระ มูลนิธิ สมาคม สนใจอบรมสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่...สถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ มธ. โทร. 09-3756-8318 ฝ่ายงานประชาสัมพันธ์หลักสูตร และดูรายละเอียดได้ในเว็บไซต์/ เฟซบุ๊ก : TU ESG NEXT

kraileert007@yahoo.com

มติชน
กรอบบ่าย

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,200

Section: First Section/เศรษฐกิจ

วันที่: เสาร์ 18 ตุลาคม 2568

ปีที่: 48

ฉบับที่: 17387

หน้า: 4(บนซ้าย)

Col.Inch: 17.85 **Ad Value:** 21,420

PRValue (x3): 64,260

คลิป: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: สศช.มอบส.ยานยนต์ ศึกษาดันทุนผลิตอีวี

สศช.มอบส.ยานยนต์ ศึกษาดันทุนผลิตอีวี

นายเกรียงศักดิ์ วงศ์พร้อมรัตน์ ผู้อำนวยการสถาบันยานยนต์ เปิดเผยว่า สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยกองบัญชาประชาชนชาติ (กบป.) ได้มอบหมายให้ สถาบันยานยนต์ และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดทำ “โครงการดำเนินการศึกษาโครงสร้างต้นทุนการผลิตและห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์และยานยนต์ไฟฟ้าของประเทศไทย” เพื่อประกอบการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติให้มีความถูกต้องครบถ้วน สามารถสะท้อนสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงจากห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยในปัจจุบัน

นายเกรียงศักดิ์กล่าวว่า เมื่อเร็วๆ นี้ ได้มีการจัดประชุม โดยนายพีรณัฐ แดงสกุล ผู้อำนวยการกองบัญชาประชาชนชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้เปิดโครงการและบรรยายพิเศษการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ขณะที่สถาบันยานยนต์ได้บรรยายพิเศษในหัวข้อ ภูมิทัศน์ใหม่ของอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นอกจากนี้คณะทำงานโครงการฯ ได้นำเสนอข้อมูลโครงการฯ และแนวทางการจัดเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์พร้อมรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จากผู้แทนหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ ผู้ผลิตรถยนต์ทั้งกลุ่มรถยนต์นั่ง รถกระบะ รถบรรทุก รถโดยสาร และรถจักรยานยนต์ รวมทั้ง กลุ่มชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

แอม Asthma

เบื้องหลังการออกแบบสารพัดนวัตกรรมรักษาโรคทางเดินหายใจของ หมอแอน-ศ.ดร.พญ.อรพรรณ โพชนุกูล

เรื่อง อธิชา เณ, ภาพ มนัสวี บุญเรือง

Home / Social / Little Big People
17 ตุลาคม 2025

Share on

40% ของเด็กไทยมีปัญหาภูมิแพ้ทางอากาศ หากไม่ได้รับการดูแลที่เหมาะสมเพียงพอ อาจพัฒนาไปสู่โรคหืด 15% ของเด็กไทยเป็นโรคหืด ในขณะที่ผู้ใหญ่ 20% เป็นโรคภูมิแพ้ทางอากาศ 5% บัญด้วยโรคหืด และในแต่ละปี มีผู้เสียชีวิตด้วยโรคหืดมากถึง 7,000 คน นี่คือตัวเลขของผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจในปัจจุบันที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งจากปัญหามลภาวะทางอากาศ จำนวนผู้ป่วยเมื่อเทียบกับปีก่อนๆ ไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่ที่น้อยคือจำนวนแพทย์เฉพาะทาง ทำให้ หมอแอน-ศ.ดร.พญ.อรพรรณ โพชนุกูล ผู้มีอาชีพในฝันตั้งแต่เด็กเพียงหนึ่งเดียวว่าอยากเป็นหมอ เลือกมาเรียนเจาะลึกด้านโรคระบบหายใจ การเป็นหมอนั้นได้ช่วยคน แต่การเป็นอาจารย์หมอสร้างหมอบริการคนอื่นเพื่อไปช่วยคน หมอแอนจึงมาสมัครเป็นอาจารย์หมอ ซึ่งต้องทั้งรักษาโรค สอนนักศึกษา และทำวิจัย ทำให้คุณหมอได้เห็นปัญหาต่าง ๆ ของคนไข้ในมิติที่ลึกและหลากหลายมากขึ้น

“และเราเป็นคนไม่ยอมแพ้ เจาะปัญหาที่จะแก้”
ด้วยเหตุนี้ หมอแอน-ศ.ดร.พญ.อรพรรณ โพชนุกูล หรือที่คนในแวดวงโรคหืดรู้จักในชื่อ แอม Asthma นายกสมาคมสภาองค์กรโรคหืดแห่งประเทศไทย แพทย์ด้านโรคภูมิแพ้ โรคหืด และโรคระบบทางเดินหายใจ ประจำโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ และโรงพยาบาล BNH จึงได้หันมาทุ่มเทพลังงานนวัตกรรมที่มาจากใจแพทย์เล็ก ๆ เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยโรคภูมิแพ้ไม่พัฒนาไปเป็นผู้ป่วยโรคหืด และผู้ป่วยโรคหืดได้ใช้ชีวิตต่ออย่างมีคุณภาพที่สุด และนี่คือส่วนหนึ่งของนวัตกรรมที่เกิดขึ้นได้เพราะคุณหมอไม่มองข้ามปัญหา และไม่ยอมแพ้ให้กับปัญหาของคนไข้

พนักยาที่ทำได้ด้วย Thai Kit Spacer

คนที่ทั่วไปอาจไม่รู้จักร Spacer แต่สำหรับผู้ป่วยโรคหืดในกลุ่มเด็กและผู้สูงอายุแล้ว นี่คืออุปกรณ์ที่หน้าตาคล้ายช่วยให้อ่างกายได้รับตัวยาเพิ่มขึ้นถึง 30%
แล้วทำไมถึงจะจริงที่ผู้ป่วยเด็กและผู้สูงอายุเท่านั้น
“ในคนไข้ผู้ใหญ่อาจไม่ได้จำเป็นมาก เพราะเขาพ่นยาด้วยวิธีปกติที่ต้องพ่นยาพร้อมจึงหวนหายใจเข้าแล้วกลืนหายใจได้ แต่เด็กกับผู้สูงอายุจะทำได้ไม่เต็ม หรือไม่มีแรงพอ Spacer จะช่วยให้เขาพ่นยาได้ง่าย โดยไม่ต้องกดยาพร้อมจึงหวนหายใจเข้า ซึ่งถ้าเขาไม่ใช้เครื่องช่วยพ่นยา เขาก็พ่นยาเข้าได้น้อย”
หมอแอนอธิบายถึงความสำคัญของ Spacer ในการส่งตัวยาไปสู่ตำแหน่งที่ถูกต้องบนหลอดลมเพื่อบรรเทาอาการหอบ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพในการรักษาโรคเป็นอย่างมาก แต่ถึงอย่างนั้น เมื่อราว 20 ปีที่แล้วก็มีคนไข้ในกลุ่มที่ต้องใช้ Spacer เพียง 10% ที่เข้าถึงเครื่องมือ เนื่องจากเป็นสินค้านำเข้า สินค้าที่มีคุณภาพก็ราคาสูงหลักพันและไม่ได้อยู่ในรายการที่เบิกได้จากสิทธิประกันสังคม บัตรทอง หรือบัตรข้าราชการ
“เราเป็นหมอ เห็นอุปกรณ์แล้วก็อยากช่วย แต่เราไม่มีความรู้เรื่องเครื่องมือ เราไม่ใช่วิศวกร ก็เลยคุยกับพ่อของน้องป๋อ คนไข้เด็กโรคหืดคนหนึ่ง ขวนขวายมาสร้างอะไรที่มีมันยิ่งใหญ่ให้เป็นความภาคภูมิใจของลูกกันใหม่ แต่เราไม่มีเงิน เลยเน้นนวัตกรรมที่ทำได้เราราคาถูก แล้วอยู่ที่ไหนก็ทำได้”
นี่จึงเป็นที่มาของ DIY Spacer ที่ทำจากขวดน้ำใช้แล้ว ประหยัดด้วยที่เก็บยา ไซริงค์ ไซฟ่อนมีม่น้ำ และหมักจากแม่หมอน้ำที่หมอแอนพัฒนาพร้อมกับ ปรกัญญา จันทร์พันธุ์ วิศวกรจากศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ ด้วยอุปกรณ์ที่มีเป็นงานทำมือมาก ๆ แอมทำจากขวดน้ำใช้แล้ว ทำให้ผู้ใช้งานชาวไทยตั้งคำถามถึงคุณภาพและสุขอนามัย

“ตอนนั้นทำออกมาแล้วก็โดนว่าเยอะนะเรื่องสปริงเกอร์ แต่ก่อนจะเอาขวดไปใช้กันหน้า เราอบแก้ก่อนอยู่แล้ว และที่จริงผมหายใจปกติมันก็ไม่ได้สะอาดนะ มันก็อากาศปกติ แต่พอไปยุโรป คนกลับชื่นชมมาก เขาไม่สนใจเรื่องสะอาดสปริงเกอร์กัน”

เพื่อพิสูจน์ว่างาน DIY Spacer ใช้งานได้จริง หมอแอนจึงทำงานวิจัยออกมารองรับ และพาสั่งประดิษฐ์นี้ไปร่วมประกวดนวัตกรรม Seoul International Invention Fair ที่ประเทศเกาหลีใต้ ได้เหรียญเงินกลับมา พร้อมคำติชมที่ค่อนข้างดีมากครับพัฒนาเป็นผลงานเวอร์ชัน 2 และชวน พิศรา บุญบุญอนุชิต พยาบาลในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ ร่วมด้วย ดร.พศุ สิริสวัสดิ์ และ ดร.ศุภ พรหมมินทร์ นักวิจัยจากศูนย์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ มาร่วมพัฒนาต่อออกไปด้วยกัน โดยตั้งเป้าหมายใหม่ที่ไปประกวดนวัตกรรมอันดับ 1 ของโลกในประเทศสวีเดน เซอร์แลนด์

แต่ก่อนประกวด คุณหมอก็ได้ทำคลิปสอนขั้นตอนการทำดูจูน และสอนคนทำอุปกรณ์ DIY นี้ ทั้งลอนดอนไร และจัดกิจกรรม CSR กับหลายองค์กร ชวนคนมาทำอุปกรณ์นี้แจกผู้ป่วย

“ตอนนั้นหมออยากได้พลาสดิก แต่ไม่รู้จักใครเลย เลยเขียนไปทุกองค์กรที่ทำพลาสดิก เขียนไปเป็นร้อยฉบับ ทาง SCG อ่านแล้วสนใจ เขาเลยมาทำโครงการ CSR เรื่องนี้ ทำเสร็จแล้วก็แจกไปใช้ทั่วประเทศ”

พอลูกฐานผู้ใช้งานขึ้น ได้พิสูจน์แล้วว่างานทำมือแบบนี้ๆ ก็มีประสิทธิภาพใช้งานได้จริง สิ่งประดิษฐ์ชิ้นนี้ก็ได้เข้าไปอยู่ในกองประกวด International Exhibition of Inventions Geneva และได้เหรียญทองกลับมา

“คนก็ตกใจว่าชนะได้ยังไง คู่แข่งเป็น High-tech หมดเลย แต่เราเป็นของ Low-tech เน้นการนำไปใช้ได้จริง”

พอได้รางวัลนี้กลับมา DIY Spacer ก็ได้ไปออกรายการ *เรื่องเล่าหัวใจ* และไปเข้าศาลาถ้ำพลาสติกแห่งชาติ ที่สนใจเข้ามาสนับสนุนค่าชิ้นโมเดล เพื่อพัฒนาต่อไปเป็นสินค้าที่ผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม ซึ่งจะใช้งานได้นาน และทนทานกว่า กลายเป็น Thai Kit Spacer ที่ทางหน่วยงานในสนใจก็ติดต่อเข้ามาสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อผลิต แจกให้กับโรงพยาบาลทั่วประเทศได้

นอกจากนี้สินค้ายังมีการผลิตเพื่อจำหน่ายให้ผู้สนใจโดยบริษัท *MacLife* และนำรายได้ส่วนหนึ่งสมทบทุน ชมรมผู้ป่วยโรคหืด โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

ช่วงระหว่างการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 การให้ออกซิเจนขณะนอนหลับเป็นผลของมีส่วนให้เกิดการแพร่เชื้อ จึงทำไม่ได้ในโรงพยาบาล หมอแอนด์ลงมือพัฒนา Spacer รุ่นด้านโควิดที่ให้ออกซิเจนขณะนอนหลับได้ หลังจากนั้นก็ได้พัฒนาต่อเป็นเวอร์ชันสำหรับผู้ป่วยที่ต้องใส่เครื่องช่วยหายใจ

ด้วยปัญหาคุณภาพอากาศในประเทศไทย ผู้ป่วยโรคทางเดินหายใจจึงไม่ได้จำกัดแค่ผู้ชาย แต่สตรีเสี่ยงที่มิใช่จากการหอบหรือมีปัญหาระดับภูมิแพ้ก็มีจำนวนมาก หมอแอนด์จึงประดิษฐ์ DIY Spacer ขนาดเล็ก สำหรับใช้กับรุ่นหญิง และแนวรีไซเคิลด้วย

"มีคนอื่นบอกเข้ามาถามเสมอว่า ลืดยแพทยให้พ้นยา แต่พ้นให้พ้นมาแนว มันพ้นไม่ได้อยู่แล้ว ข้อดีของ DIY Spacer คือทำหน้ากากรูปแบบกับหน้าพลาแมงได้ หมอแอนด์ทำส่งไปให้เขาด้วย หลังจากนั้นก็สอนให้เขาทำเอง" การหาวิธีเข้ามาสนับสนุนหรือทำ CSR ร่วมกันนั้น ไม่ใช่ทำอยู่เฉย ๆ แล้วเขายอมมาหาเอง ในช่วงแรก คนอื่นโทรวีรดิอย่างหมอแอนด์ต้องแลกด้วยการพาตัวเองไปออกตามงานอีเวนต์ต่าง ๆ เพื่อให้คนรู้จัก ต้องเดินสายสอนวิธี การทำ เพราะทุกคนก็ต้องการหม่าของผลงาน

"มีบริษัทที่ทำพลาสติกเยอะ ส่วนใหญ่บริษัทที่หาบริษัทผลิต Spacer เขาก็จะมาทำเหมือนเดิมทุกปี แต่ก็ยังไม่พอกับความต้องการ"

ยาแก้แพ้สูตรโพล ความภูมิใจของสมุนไพรพื้นบ้าน

การเป็นแพทย์เฉพาะทางด้านโรคหืด ทำให้หมอแอนด์ทราบว่า ยารักษาอาการหอบทั้งหมดเป็นยาในกลุ่มสเตียรอยด์ที่เป็นลิขสิทธิ์ของต่างประเทศ ในขณะที่รัฐบาลต้องการส่งเสริมการรักษาโรคด้วยสมุนไพร แต่ยังไม่ถึงงานวิจัยมารองรับการใช้สมุนไพรเพื่อรักษาอาการหอบ หมอแอนด์เลยสนใจมาทำวิจัยด้านนี้ โดยดึงต้นจากข้อมูลเก่าที่เคยมีผู้ศึกษาสูตรยาแผนโบราณไว้เมื่อ 50 ปีที่แล้วว่า "โพล" มีคุณสมบัติช่วยบรรเทาอาการอีกเสบของหลอดลม "มันเป็นข้อมูลเก่ามาก แล้วเขาไม่ได้ทำต่อ หมอคิดว่าต้องมีเหตุผลอะไรที่ทำให้เขาไม่ทำต่อ แต่เราอยากทำยาแผนปัจจุบัน มีข้อมูลทางวิทยาศาสตร์รองรับ แล้วถ้าอยากโยนไปอยู่ในระดับโลก เราก็ต้องคิดในสเกลมาตรฐานโลก"

แต่หมอแอนด์เป็นหมอ การสกัดสมุนไพรไม่ได้ความถนัดของเธอ คุณหมอเลยทำเหมือนที่เคย คือผู้เชี่ยวชาญมาร่วมทีม เอดิธีฟ Google พยายามหาคู่คนที่มีประสบการณ์สกัดสมุนไพร และพบ **เภสัชกรหญิงพรวิมล เศวตวิจิตร ณ อยุธยา** ผู้ศึกษาสารสกัดด้วยยาสมุนไพรไทย

"ยาโพลเป็นยาไทย เป็นสมบัติของแผ่นดิน แต่มันจะต้องตกอยู่ในมือคนดี" อาจารย์วิมลกล่าวกับหมอแอนด์เมื่อโทรไปขอให้ช่วยเหลือ จากคนที่ไม่รู้จักรู้ ไม้ที่ปลูกก็เชื่อใจมาสว่างทีมพัฒนาจากเมล็ดจากโพลร่วมกับหมอแอนด์

กระบวนการพัฒนายานี้ต้องใช้เวลานานมากในการปรับสูตรแล้วปรับสูตรอีก ทดสอบแล้วทดสอบอีก ฟันที่ใช้ในการวิจัยก็สูงตามไปด้วย หมอแอนด์ระแวงของทุนพัฒนายาจากหลายหน่วยงาน จนก้อนใหญ่สุดมาจากกรมแพทย์แผนไทยและองค์การเภสัชกรรม ราวหน่ยจมาละ 10 ล้านบาท ใช้เวลาพัฒนาราว 15 ปี จนได้ผลกรวิจัยว่ารักษาอาการภูมิแพ้ได้ พอยาออกมาสำเร็จก็ยังมีทัศนคติเชิงลบที่ไปผลิตจำหน่ายเยอะมาก แต่ทางทีมคุณหมอก็เลือกขายเชิงอินทรีย์ชื่อ *โพล* เพื่อใช้มีประโยชน์เชิงยาให้ผู้ป่วยอย่างปลอดภัย

ทำงานการกุศลให้อยู่รอดและยืนยาว

หมอลือคือแพทย์เฉพาะทางด้านโรคภูมิแพ้และโรคหืด เธอรู้ว่าเธออดและไม้อ่อนอะไร แต่ในการผลิตนวัตกรรมหรือแม้แต่ขอทุนช่วยเหลือ ความอดทนของเธอเพียงคนเดียวไม่มีทางพอ จากเรื่องราวทั้งหมด จะเห็นได้ว่าคุณหมอลือมีทัศนคติที่เห็นเป้าหมายเดียวกับมาเต็มเต็มในสิ่งที่เธอไม่อดและร่วมสร้างการเปลี่ยนแปลงไปด้วยกัน

“คนไทยเป็นคนใจดี ชอบช่วยคน แต่บางทีเขาไม่รู้จะช่วยจุดไหน หมอลือคิดที่มีคนมาช่วยทุกเรื่อง ทุกอย่างที่ทำได้อาจพอไม่ได้ทำคนเดียว แต่บางจังหวะก็อาจไม่ได้เจอคนที่ไปด้วยกันได้เสมอไป”

โปรเจกต์ที่เริ่มจากแนวคิดเพื่อการกุศลไม่หวังผลกำไรนี้เป็นหนทางที่มีความสุขสำหรับหมอลือ แต่คนอื่นที่มีภาระความจำเป็นอื่นในชีวิตก็อาจเดินทางนี้ไปกับคุณหมอลือไม่ได้ ซึ่งไม่ใช่เรื่องผิดเธอ

“ที่จริง หมอลือเพื่อนไปเลยกับโปรเจกต์เครื่องเชื่อมสมรรถภาพปอดดิจิทัล แต่เธอคิดเองที่สื่อสารไม่ได้ ทั้งที่เธอขายผ้าขอพ่อแต่เธอยอดมาก แล้วงานมันก็ยากมาก แต่พอถึงจุดหนึ่งเขาก็ไม่อยากทำงานกับเธออีกแล้ว”

รายได้จากการพัฒนานวัตกรรมมาจากค่าลิขสิทธิ์ เมื่อสินค้าสำเร็จและมีผู้สนใจซื้อลิขสิทธิ์ หรือส่วนแบ่งรายได้จากการทำงาน โดยระหว่างทางอาจมีผู้สนับสนุน อย่างที่ Dow Chemical สนับสนุนทุนวิจัยผ่านทางสถาบันพลาสติก เพื่อใช้พัฒนาเครื่องเชื่อมสมรรถภาพปอดดิจิทัลสำหรับใช้ในโรงพยาบาล แต่สำหรับเครื่องเชื่อมสมรรถภาพปอดดิจิทัลสำหรับใช้ส่วนตัวนั้นยังไม่มีผู้สนับสนุน จึงหมอลือก็พยายามไปหาเอกชนมาสนับสนุน

แต่พอสินค้านวัตกรรมยังไม่เป็นรูปเป็นร่างดี การจะหาผู้สนับสนุนให้เข้าใจตรงกันก็ยาก ระหว่างเส้นทางที่ผลิตก็เกิดขึ้นไม่เสร็จ ทุนที่พัฒนายังไม่มี คนทำงานอาจรู้สึกว่ายากเวลาเปล่า และน่าไปสู่ความคิดเห็นที่ไม่ลงตัวกัน

สิ่งที่คุณหมอลือคิดนั้น ไม่รวมถึงทักษะทางธุรกิจ ดังนั้น ไม่ว่านวัตกรรมอะไรที่สำเร็จเป็นรูปเป็นร่างแล้ว เธอมักให้ผู้เชี่ยวชาญที่เชื่อถือได้เข้ามาดูและการบริหารต่อ ตั้งแต่สมาคมพลาสติกเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ Thai Kit Spacer และองค์การเภสัชกรรมเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ยาแก้แพ้จากไทย

“ถ้าเราทำทุกอย่างเอง มันไม่น่าจะสำเร็จ เธอต้องคิดเรื่องออกจากตัวบ้าง ไม่งั้นจะได้เป็นแค่งานวิจัย แต่ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ไม่ได้ เราเลยตัดสินใจขายลิขสิทธิ์ไปเลย”

จะเห็นว่าพัฒนาการก็เป็นอีกอุปสรรค คุณหมอลือเองอาจเริ่มตั้งใจอยากทำเพราะอยากช่วยก่อน แต่พอถึงจุดที่โครงการต้องดำเนินถัดไป ค่าใช้จ่ายที่มากขึ้นทำให้หมอลือต้องวิ่งขอทุนจากหน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน บางครั้งเธอก็เขียนเอกสารไปเป็นร้อยหน้า แต่โดนปัดตกที่หากประเด็นนั้นไม่ตรงกับความต้องการแหล่งทุน หรือบางทีก็ต้องรอหลายปีกว่าจะได้ทุนมาใช้พัฒนาโครงการต่อ

“เวลาหมอลือไปเจอเซอรันวัตรกรรม มักมีผลบอกว่าเวลาพูดทำไมดูยุ่งจังเลย ไม่เห็นมีปัญหา ที่จริงปัญหามีหมด แต่บางทีแก้ได้แล้ว หมอลือเป็นคนซึ่งมีปัญหาคือ คิดว่านี่เป็นจุดหนึ่งที่ทำให้ผ่านมันมาได้ มีคนบอกว่าทำไมไม่พูดถึงปัญหา แต่ถ้าเราพูดปัญหากับอุปสรรคก่อนทำ มันก็ไม่สนุก มันจะเครียดแล้วก็ขาดแรงจูงใจในการทำให้เสร็จ”

ตั้งแต่เริ่มโครงการการกุศลครั้งแรกเมื่อ 25 ปีที่แล้ว ก็มีการขอทุนช่วยเหลือจากหลายแหล่ง และนำมาพัฒนานวัตกรรมเพื่อการกุศลอีกมากมาย ผู้เขียนก็อดสงสัยไม่ได้ว่าหมอลือเองหากพลังที่นำมาทำงานการกุศลให้ได้นั้นขนาดนี้ รายได้ที่ได้ตอบแทนกลับมาก็ดูไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไปเลย

“หมอลือว่าการอยู่รอดหรือไม่รอด ขึ้นอยู่กับเราทำอะไร มันคือขจัดเงินในตัวเอง แล้วก็ต้องตอบแทนตัวเองให้ได้ก่อนที่จะเริ่ม ถ้าเราขายก็ไม่จำเป็นจะต้องแตกแล้ว บางทีเราหลงทาง ก็ต้องกลับมามองจุดเริ่มต้นว่าทำเพื่ออะไร

“จุดเริ่มต้นของหมอลือคือแค่ได้ช่วยคน หมอลือแค่นี้แล้ว”

กว่าจะมาถึงจุดนี้ หมอลือเองก็เคยหลงทาง เคยคิดไปตั้งบริษัท แต่สุดท้ายพอได้กลับมาคุยกับตัวเอง วิเคราะห์ตัวเอง เส้นทางนั้นมันก็ไม่ใช่ทางของคุณหมอลือ

“ทางเลือกลูกอยู่ที่ตัวเราทั้งนั้น ไม่มีใครเลือกให้หรอกจากตัวเรา ถ้าเราจะไปต่อ ก็ต้องเปลี่ยนวิธีคิด ถ้าเราคิดแล้วว่าไม่ไหวก็หยุด แค่นี้เอง หมอลือว่าทุกอย่างที่ทำ ไม่ว่าจะทำเสร็จหรือไม่เสร็จ มันได้เรียนรู้ บางอย่างต้องเสียเวลา เสียเงิน แล้วทำไม่สำเร็จ แต่เราเก็บเงินนั้น ๆ คิดแค่นี้ก็รู้สึกว่าจะประสบความสำเร็จแล้วใช่ไหม”

